

КОМИТЕТ ПО ПОЩИ И ДАЛЕКОСЪОБЩЕНИЯ

1000 София, ул. "Гурко" 6, телекс: 22846 Gentel bg, факс: 980 25 80

№ 08-815

София 29.05.1998 г.

На електронен пощенски адрес

20.02.98 от БС

До Конституционния съд
на Република България

На Ваш N 26/к.г. 20/97 от 14.05.1998 г.

ОТНОСНО: становище на КПД по допустимостта на искането на група /70/ народни представители от XXXVIII народно събрание за обявяване на противоконституционност на пар.5 - чл.15, т.2, пар.7 и пар.12 от Закона за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията, приет на 25 ноември 1997 г. /ДВ, бр.112 от 28 ноември 1997 г./

Уважаеми господа конституционни съдии,

По повод Вашето определение, с което се дава възможност на Комитета по пощи и далекосъобщения да изрази становище по основателността на допуснатото за разглеждане искане за установяване на противоконституционност на пар.5/чл.15, ал.2/, пар.7 и пар.12 от Закона за изменение и допълнение на закона за радиото и телевизията, приет на 25 ноември 1997 г. бихме искали да изложим следните съображения:

1. Пар.5 от ЗИД ЗРТ отмени чл.15, ал.2 от ЗРТ. По този начин правомощието на Националния съвет за радио и телевизия /НСРТ/ да дава становища по кандидатурите за получаване на концесии за разпространение на радио и телевизионни програми в Република България беше заличено. НСРТ остана орган със силно стеснена компетентност, която обхваща упражняването на контрол само по отношение на програмите, разпространявани от националните медии - БНТ и БНР. В настоящия момент няма орган, който да е компетентен да следи за спазването на изискванията на Закона за радиото и телевизията от всички групи предаващи организации. В този смисъл съществува празнота в законодателството в една изключително важна обществена сфера. Искането за обявяване на противоконституционност на направеното изменение в ЗРТ е основателно, тъй като отмяната противоречи на международната практика - във всички европейски страни, САЩ и Канада са създадени специализирани органи в областта на създаването и разпространението на радио и телевизионни програми. Отмяната е в противоречие и с Решение N 21 на Конституционния съд от 14 ноември 1996 г. по к.г. N 19 от 1996 г. /ДВ, бр.102/1996 г. / и по-специално с изтъкнатите аргументи в т.5 от мотивите, в която се приема, че правомощието по даване на становища по кандидатурите за получаване на концесии за разпространение на радио и телевизионни програми е гаранция за ползването на наличните честоти при спазването на определени изисквания и за "осигуряване на членоразделен ефир, чрез който гражданите могат ефективно да упражняват правото да разпространяват информация и да изразяват мнение". Още повече, че това право на Националния съвет за радио и телевизия не ограничава правото за даване на концесии от съответните органи по Закона за концесиите, както е изтъкнато в цитираното Решение на Конституционния съд.

2. По отношение на пар.12 от ЗИД ЗРТ смятаме, че отмяната на Глава пета ограничава приложното поле на закона до БНТ и БНР и изключва от неговия режим всички предаващи организации независимо от предназначението,

собствеността и начина на разпространение на радио и телевизионните програми - наземен, по кабел или чрез спътник. В продължение на т.1 от настоящото становище отново бихме искали да подчертаем, че не само стесняването на правомощията на НСРТ, но и отмяната на Глава пета лишават Закона за радиото и телевизията от възможността да бъде цялостен закон за регулиране на медийните отношения, които се развиват в обществото, и така да бъде гарантирано конституционното право на изразяване и информация. Това сериозно затруднява постигането на правна стабилност на създадената вече система на електронните медии в страната и е пречка за развитието на плурализма и свободната конкуренция в сектора с оглед концесионирането и лицензирането на нови радио и телевизионни предаващи организации. В тази посока бихме искали да изтъкнем, че проектите на закони за радиото и телевизията и далекосъобщенията, които се обсъждат в парламента, излизат именно от предпоставката за общо уреждане - програмно и техническо - на всички оператори на радио и телевизионни програми. Те се стремят да създадат един общ режим, който да осигури развитието на нормален пазар на далекосъобщителните услуги при гарантиране на изпълнението на програмните стандарти от радио и телевизионните организации. Според тези проекти органът, който ще следи за спазването на Закона за радиото и телевизията и ще подготвя становище и проект за лицензия за радио и телевизионните оператори ще бъде именно Националният съвет за радио и телевизия.

Председател
/А.Славински

